

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15Co/39/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6424200407
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 09. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Mikulaj
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2025:6424200407.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jaroslava Mikulaja a členov senátu JUDr. Jaroslava Galla a JUDr. Klaudie Koskovej, v právnej veci žalobcu: A. B. C. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. XXX/XX, XXX XX F., zast.: Mgr. Hernich Schindler, advokát, so sídlom Skuteckého 33, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 40 887 481 proti žalovaným: 1/ G. E., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom H. I. XXX/X, XXX XX J. K. L., 2/ M. E., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom N. XX/XX, XXX XX L. O., 3/ O. E., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom N. XX/XX, XXX XX L. O., všetci žalovaní 1/ až 3/ zast.: Lion Law Partners, s.r.o., advokátska kancelária, so sídlom Komenského 14A, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 36 862 461, o žalobe na obnovu konania, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom zo dňa 20.11.2024, č. k.: 5C/16/2024 – 176, takto

rozhodol:

I. Rozsudok okresného súdu potvrdzuje.
II. Žalobca je povinný zaplatiť žalovaným 1/ až 3/ spoločne a nerozdielne trovy odvolacieho konania v rozsahu 100 % do troch dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým súd prvej inštancie rozhodne o ich výške.

odôvodnenie:

Konanie na súde prvej inštancie

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd rozhodol tak, že žalobu žalobcu zamietol (prvý výrok) a zároveň žalovaným 1/ až 3/ priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% (druhý výrok).

2. Žalobca sa podanou žalobou domáhal povolenia obnovy konania vedenom na okresnom súde sp. zn. 23C/5/2020 (ďalej aj „pôvodné konanie“), v ktorom spore mal žalobca postavenie žalovaného a žalovaní boli v procesnom postavení žalobcov. V predmetnom konaní súd prvej inštancie rozsudkom zo dňa 13.07.2022 sp. zn. 23C/5/2020 určil, že byt P. XX K. X. poschodí vo vchode P. X bytového domu so súpisným číslom XXX K. Q. H. I. X/XX E. J. K. L., postavený na CKN parcele XXX spolu s podielom priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu, na príslušenstve a spoluvlastníckym podielom k pozemku vo veľkosti XXXX/XXXXXX zapísaných na LV č. XXXX kat. úz. J. K. L. (ďalej len „byt“) patrí do dedičstva po nebohom B. C. E., zomr. XX.XX.XXXX v režime bezpodielového spoluvlastníctva manželom G. E. a nebohého B. C. E.. Zároveň zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcom 1/ až 3/ spoločne a nerozdielne náhradu trov konania v rozsahu 100% a zamietol vzájomnú žalobu žalovaného a zaviazal ho nahradiť žalobcom aj trovy konania vzájomnej žaloby v rozsahu 100%. Odvolací súd v konaní o odvolaní vedenom pod sp. zn. 16Co/2/2023 rozsudkom zo dňa 24.08.2023 rozsudok okresného súdu potvrdil.

3. Žalobca žalobu na obnovu konania podal v zmysle § 397 písm. a) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“). Poukázal na exekučné konanie vedené na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 69Ek/2563/2020, v ktorom vystupuje v procesnom postavení oprávneného

a žalovaní v postavení povinných, kde sa súd viackrát dopytoval notárky Mgr. Andrey Galetovej (ďalej len „notárka“), konajúcej v dedičskej veci po poručiteľovi B. C. E. (ďalej len „poručiteľ“), na stav dedičského konania z dôvodu posudzovania návrhu na vykonanie exekúcie. Notárka listom zo dňa 13.07.2023 oznámila súdu, že žalovaná 1/ dedičstvo neodmietla a žalovaní 2/ a 3/ dedičstvo po poručiteľovi odmietli. Mal za to, že odvolací súd rozhodoval za stavu, keď skutkový stav konania bol odlišný od skutkového stavu ustáleného prvoinštančným súdom, keďže žalovaní 2/ a 3/ (žalobcovia v pôvodnom konaní) prestali byť dedičmi po poručiteľovi, čím navodili stav, kedy krajský súd rozhodol o nich tak, že odvolanie zamietol, hoci v čase rozhodnutia už neboli nositeľmi práva k spornej nehnuteľnosti a neboli aktívne vecne legitimovaní v danom spore. Podľa názoru žalobcu by povolením obnovy konania došlo k priaznivejšiemu rozhodnutiu vo veci, nakoľko o žalobe žalovaných 2/ a 3/ by musel súd prvej inštancie v obnovenom konaní konanie zastaviť a táto skutočnosť by viedla aj k rozdielnemu rozhodnutiu o trovách konania, priaznivejšiemu pre žalobcu.

4. Okresný súd sa stotožnil s tvrdením žalobcu, že žalovaní 2/ a 3/ (v pôvodnom konaní žalobcovia) odmietnutím dedičstva po poručiteľovi stratili v priebehu sporu aktívnu vecnú legitimáciu, a preto odvolací súd mal konanie o ich žalobe zamietnuť, avšak uvedená skutočnosť by nezmenila nič na základe sporu, že by žalovaná 1/ (v pôvodnom konaní žalobkyňa) bola v spore úspešná a súd by rovnako určil, že byť patrí do dedičstva po poručiteľovi v režime bezpodielového spoluvlastníctva. Dospel tak k názoru, že nebola splnená zákonná podmienka, že by žalobcom tvrdené skutočnosti mohli pre neho privodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Rovnako mal za to, že žalobca v spore nepreukázal, že tú sú skutočnosti alebo dôkazy, týkajúce sa strán sporu a predmetu pôvodného konania, ktoré bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní. V spore nebolo sporné, že žalovaní 2/ a 3/ odmietli dedičstvo po poručiteľovi na pojednávaní pred notárom dňa 01.06.2023. Notárka túto skutočnosť oznámila exekučnému súdu dňa 15.11.2023, pričom žalobca je účastníkom predmetného exekučného konania vedeného na exekučnom súde pod sp. zn. 69EK/2563/2022. Súd prvej inštancie rozhodol vo veci rozsudkom zo dňa 13.07.2022, ktorý bol potvrdený odvolacím súdom dňa 24.08.2023. Žalobca mal vedomosť o prebiehajúcom súdnom konaní, ale aj o tom, že exekučný súd vyzýval notára, či došlo k odmietnutiu alebo prijatiu dedičstva, a preto uvedené mohol v konaní oznámiť súdu a požiadať o zistenie uvedenej skutočnosti u notárky. S ohľadom na uvedené žalobu zamietol.

5. Súd prvej inštancie nevykonal dôkaz výsluchom žalovaných 2/ a 3/, ktorí sa na pojednávanie nedostavili, pričom na tomto pojednávaní bola vypočutá žalovaná 1/, z ktorej výpovedi vyplynulo, že vypovedala k otázkam, ktoré neboli medzi stranami sporu sporné a právny zástupca žalobcu ich chcel vypočuť k rovnakým skutočnostiam.

6. Vo vzťahu k trovám konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a tieto priznal v rozsahu 100% plne úspešným žalovaným.

Odvolanie

7. Proti tomuto rozhodnutiu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie, a to z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b), d) a h) CSP. Žiadal, aby odvolací súd zmenil rozsudok okresného súdu tak, že povolí obnovu konania vedeného okresným súdom pod sp. zn. 23C/5/2020 alebo napadnuté rozhodnutie zruší a vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

8. Odvolaním napadnuté rozhodnutie považoval za arbitrárne, odporujúce zistenému skutkovému stavu a za zmätočné, keďže jeho argumentácia v odôvodnení si navzájom odporuje, kde v tomto smere poukazoval a citoval niektoré časti odôvodnenia. Nestotožnil sa so záverom prvoinštančného súdu o tom, že by mu povolenie obnovy konania neprineslo priaznivejšie rozhodnutie. Tvrdil, že vo vzťahu k výkladu „priaznivejšie rozhodnutie vo veci“ je možné uplatniť pojem „úspech vo veci“ a výklad § 255 ods. 1, 2 CSP. Mal za to, že súd prvej inštancie nesprávne aplikoval § 397 písm. a) CSP len vo sfére hmotného práva a nie procesného práva. Považoval za zarážajúce, že prvoinštančný súd poprel vlastnú každodennú prax napriek tomu, že uznal úkon odmietnutia dedičstva ako hmotnoprávny úkon, ktorý má zásadný vplyv na procesné postavenie strán konania a výsledok konania. Poukázal na to, že zásada úspechu v spore sa premieta do § 255 CSP ako esenciálne kritérium priznania náhrady trov konania. V tomto smere poukázal a citoval niektoré časti komentára k § 255 CSP. Nestotožnil sa ani s názorom okresného súdu, že by v spore nepreukázal, že sú tu skutočnosti alebo dôkazy týkajúce sa strán sporu a predmetu pôvodného konania, ktoré bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní. Považoval za nemysliteľné, aby súd od neho vyžadoval sledovanie exekučných konaní a v nich

doručovaných rozhodnutí, resp. dokladov, ktoré ani neboli žalobcovi doručené. Uviedol, že v konaní nemohol predložiť dôkaz o odmietnutí dedičstva, keďže o takomto dôkaze nemohol mať vedomosť. Taktiež vytykal prvoinštančnému súdu, že v odôvodnení rozhodnutia sa nijako nezmienil k poručeniu procesných povinností žalovaných v zmysle § 150 ods. 1 CSP spočívajúcich v povinnosti pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia. Poukázal na to, že prvý výrok rozsudku by mal rovnaké znenie, ale nie vo vzťahu k žalovaným 2/ a 3/.

Vyjadrenie k odvolaniu

9. Žalovaní vo vyjadrení k odvolaniu žiadali, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil. Mali za to, že v podanom odvolaní absentuje konkrétna vecná legitímácia. Boli toho názoru, že nie je daný žiadny z odvolacích dôvodov uplatnených žalobcom. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplynul záver, že v danom prípade sa nejednalo o také skutočnosti, ktoré by mali mať potenciál privodiť zmenu pôvodného rozhodnutia.

Odvolacia replika

10. V odvolacej replike žalobca zotrval na svojich vyjadreniach, právnych tvrdeniach uvedených v žalobe a odvolaní. Tvrdenia žalovaných vo vyjadrení považoval za nepravdivé a tieto poprel, pričom ich tvrdenia považoval za subjektívne.

Odvolacia duplika

11. Žalovaní nevyužili svoje právo a k vyjadreniu žalobcu sa v rámci odvolacej dupliky už nevyjadrili.

Právne posúdenie odvolacím súdom

12. Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec podľa § 379 a § 380 ods. 1, 2 CSP a bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 (a contrario) CSP rozsudok okresného súdu podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil ako vecne správne.

13. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa ods. 2 ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

14. Odvolací súd uvádza, že obnova konania predstavuje jeden z mimoriadnych opravných prostriedkov, ktorého hlavným znakom je to, že smeruje proti právoplatnému rozhodnutiu, a to na základe taxatívne vymedzených zákonných dôvodov v presne určenej lehote. V tomto smere treba mať na vedomí to, že obnova konania zasahuje do princípu právnej istoty strán, ktorých vec bola už raz právoplatne skončená meritórnym rozhodnutím veci. Zákonným naplnením požiadaviek a princíпов právneho štátu, konkrétne právnej istoty, je inštitút právoplatnosti súdnych rozhodnutí. Právoplatnosť v civilnom procese značí predovšetkým nezmeniteľnosť súdneho rozhodnutia a jeho záväzné účinky na právne vzťahy medzi účastníkmi, ktoré prostredníctvom inštitútu právoplatnosti nadobudli kvalitu judikovaných právnych vzťahov, t. j. vzťahov aprobovaných súdnou mocou. Do účinkov právoplatnosti možno zasiahnuť len v prípadoch presne ustanovených zákonom a len z dôvodov, ktoré sú významnejšie než je záujem štátu na právnej istote a stabilite súdnych rozhodnutí (porov. nález ústavného súdu sp. zn. PL. ÚS 43/95 z 10. septembra 1996)

15. Odvolací súd preskúmaním rozhodnutia okresného súdu dospel k záveru, že okresný súd vec správne skutkovo a právne posúdil. Rozhodnutie okresného súdu zodpovedá náležite zistenému skutkovému stavu vyplývajúcejmu z listín doložených v súdnom spise, z podstatných skutkových tvrdení a právnych argumentov strán, súd starostlivo prihliadal na všetko, čo vyšlo počas konania najavo. Rozhodnutie okresného súdu spĺňa kritériá pre odôvodňovanie rozhodnutí v zmysle § 220 ods. 2 CSP z hľadiska formálnej štruktúry a obsahuje aj zdôvodnenie všetkých pre vec podstatných skutkových a právnych otázok. Rozhodnutie je odôvodnené v súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia a rozsudok okresného v súlade § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil ako vecne správny.

16. Žalobca odôvodňoval prípustnosť obnovy konania v zmysle § 397 písm. a) CSP. Vychádzal pritom z toho, že po rozhodnutí súdu prvej inštancie, avšak ešte počas odvolacieho konania, došlo zo strany žalovaných 2/ a 3/ k uskutočneniu vyhlásenia pred notárkou, ktorým títo odmietli dedičstvo po

poručiteľovi. Táto skutočnosť mala podľa jeho názoru viesť k inému rozhodnutiu vo veci samej týkajúcej sa určenia, že byt patrí do dedičstva po poručiteľovi vo vzťahu k žalovaným 2/ a 3/ (v pôvodnom konaní žalobcovia 2/ a 3/), a teda k zamietnutiu žaloby vo vzťahu k nim pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie, čo následne má vplyv aj na trovy konania.

17. Odvolací súd uvádza, že odmietnutie dedičstva predstavuje jednostranný hmotnoprávny úkon dediča, ktorým sa tento zrieka celého svojho dedičského nároku (§ 463 ods. 1 OZ). Takýto úkon je účinný odo dňa jeho vykonania a má účinky ex nunc, t. j. smeruje do budúcnosti. Nevzťahuje sa späť na okamih smrti poručiteľa tak, aby dodatočne menil skutkový stav v čase rozhodovania súdu prvej inštancie. Pôvodné konanie, ktorého obnovy sa žalobca domáha, bolo založené na skutkovom zistení, či poručiteľ bol ku dňu svojej smrti vlastníkom predmetného bytu. Tento skutkový stav však nie je žiadnym spôsobom dotknutý tým, že niektorí dedičia po vyhlásení rozhodnutia okresným súdom odmietli dedičstvo. Odmietnutie dedičstva totiž nemení obsah dedičstva, ale iba okruh osôb, ktoré ho nadobúdajú. Rozhodujúci skutkový stav v čase rozhodovania okresného súdu bol nezmenený – poručiteľ bol ku dňu svojej smrti vlastníkom sporného bytu, nakoľko nedošlo k prelomeniu zásady nemo plus iuris, a preto súd v pôvodnom konaní určil, že byt patrí do dedičstva po poručiteľovi v režime BSM. Neskoršie odmietnutie dedičstva spôsobilo, že pôvodní žalobcovia (deti poručiteľa – žalovaní 2/ a 3/) stratili postavenie dedičov a ich podiely prešli na žalobkyňu (manželka poručiteľa – žalovaná 1/). Táto skutočnosť však nemá vplyv na samotné určenie, že vec patrí do dedičstva.

18. Odvolací súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/98/2011, ktorý vo vzťahu k obnove konania uviedol, že: „Obnova konanie je mimoriadny opravný prostriedok, ktorým možno za podmienok ustanovených v zákone dosiahnuť nápravu vo veci, v ktorej nebol skutkový stav v pôvodnom konaní zistený úplne alebo správne. Návrhom na obnovu konania sa nemožno domáhať nápravy prípadných pochybení pri právnom posudzovaní veci alebo nesprávnosti procesnej povahy; na nápravu týchto nesprávností slúžia podľa povahy rozhodnutia a charakteru namietanej nesprávnosti iné opravné prostriedky. Vecná nesprávnosť rozsudku napadnutého návrhom na obnovu konania nie je dôvodom zakladajúcim procesnú prípustnosť obnovy konania podľa § 228 ods. 1 OSP.“ Tento záver je aplikovateľný aj na aktuálnu právnu úpravu obnovy konania podľa Civilného sporového poriadku (§ 397 CSP).

19. V danom prípade bolo predmetom pôvodného konania určenie, že byt po poručiteľovi patrí do dedičstva. Účastníkmi sporového konania boli dedičia po poručiteľovi (žalovaní 1/ až 3/), ktorým prináležala aktívna vecná legitímácia, pričom v spore boli oprávnení voči žalovanému (v tomto spore žalobcovia) osobám spoločne a nerozdielne, majú teda postavenie tzv. nerozlučných spoločníkov – nerozlučné procesné spoločenstvo v zmysle § 77 CSP. Účastníkmi konania musia byť všetci do úvahy prichádzajúci dedičia, pretože rozhodnutie v danej veci sa vzťahuje na každého z nich. Nositeľom pasívnej vecnej legitímácie bol žalovaný, nakoľko bol v príslušnej evidencii katastra nehnuteľností zapísaný ako vlastník bytu. V konaní o žalobe na obnovu konania nebolo sporné, že povolením obnovy konania by nedošlo k zmene meritórneho rozhodnutia vo veci, t. j. určenia, že byt patrí do dedičstva po poručiteľovi v režime BSM. Priaznivejšie rozhodnutie pre žalobcu podľa jeho názoru malo spočívať v zamietnutí žaloby žalobcov 2/ a 3/ v pôvodnom konaní z dôvodu nedostatku ich aktívnej vecnej legitímácie, ktorá mala byť spôsobená ich jednostranným právnym úkonom v dedičskom konaní, ktorým odmietli dedičstvo po poručiteľovi, čo by malo následne vplyv aj na výrok o trovách konania. Odvolací súd poukazuje na to, že otázka legitímácie (či už aktívnej alebo pasívnej) je otázkou hmotnoprávnou a nie skutkovou, a ani čisto procesnou. To znamená, že súd skúma, či má strana konania právne opodstatnený nárok alebo povinnosť. Žalobcom predpokladané priaznivejšie rozhodnutie sa má týkať predovšetkým závislého výroku o trovách konania a nie meritórneho rozhodnutia, a preto obnova konania v zmysle § 397 písm. a) CSP nie je preto dôvodom prípustnosti obnovy konania a nemožno sa domáhať ani nápravy prípadných pochybení pri právnom posudzovaní veci alebo nesprávnosti procesnej povahy. Na nápravu týchto nesprávností slúžia podľa povahy rozhodnutia a charakteru namietanej nesprávnosti (napr. dovolanie).

20. S ohľadom na uvedené sa odvolací súd už nezaoberal námietskou, či žalobca mohol alebo nemohol skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy použiť v pôvodnom konaní. Ak by strany pôvodného konania navrhli prerušiť konanie do právoplatného skončenia konania o dedičstve po poručiteľovi, tak by takáto skutočnosť ani nenastala. Rovnako námietka žalobcu, že súd prvej inštancie sa nijako nevysporiadal

s porušením § 150 ods. 1 CSP v pôvodnom konaní zo strany žalobcov, tak uvedené nemá žiadne vplyv pre konanie o žalobe na obnovu konania.

21. Na základe uvedeného odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo veci samej (prvý výrok) ako vecne správny potvrdil a to vrátane závislého výroku o trovách konania (druhý výrok), ktorý bol tiež vecne správny a odôvodnený plným úspechom žalovaných v spore vzhľadom na výsledok.

Trovy odvolacieho konania

22. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v súlade s ust. § 396 ods. 1 CSP, § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP, keď v odvolacom konaní bol v celom rozsahu úspešní žalobcovia, a preto im odvolací súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu (100 %) voči žalovanému spoločne a nerozdielne. O výške náhrady rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Hlasovanie senátu odvolacieho súdu

23. Senát krajského súdu prijal toto rozhodnutie pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis.

(§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Strany konania majú možnosť zvoliť si advokáta alebo obrátiť sa na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže zároveň so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z. z.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa predchádzajúceho odseku neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Ak má dovolanie vady podľa § 429 a dovolateľ na výzvu súdu prvej inštancie na odstránenie väd neodstráni vady, následkom neodstránenia väd dovolania je odmietnutie dovolania.